

[Ole Espersen]

Ministeren siger, at Danmark ved gennemførelsen af loven påtog sig en i international henseende ensidig og i national henseende uoverskuelig forpligtelse. Man må spørge: har ministeren virkelig indgået forlig om noget, som han anser for ensidigt og ganske uoverskueligt?

Reglerne har medført resultater, der efter ministerens opfattelse nærmer sig det groteske; f.eks. har vesttyske statsborgere søgt asyl og haft ret til at være her under sagens behandling. En ordentlig administration af loven ville vist højst kræve et par uger til at afgøre en sag af den karakter. Hvad er i grunden katastrofen ved, at et par vesttyskere er her et par uger eller tre? Det oplever vi unægtelig en række eksempler på i årets løb, sommer og vinter.

Jeg beklager dybt denne polemiske holdning og beskrivelsen af den ny lov, som om den skulle medføre uoverskuelige problemer og vanskeligheder. Gennem sin negative holdning over for loven og over for udlændinge, der måske misbruger asylreglerne, handler ministeren måske partitaktisk klogt. Der er ingen tvivl om, at hans skepsis over for udlændinge vinder genklang hos mange vælgere i dette land. Der er vel i os alle en form for mistro og måske mistænksomhed over for fremmede. Men vi ønsker ikke at appellere til disse holdninger, og vi beklager dybt, at ministeren ved denne lejlighed såvel som ved tidligere udtalelser om gæstearbejdere har ment det politisk opportunt at gøre det. Vi lader os ikke friste til det.

Torben Lund (S):

Jeg undrer mig. Det er ikke mere end godt et år siden, at justitsministeren fra denne talerstol udtalte følgende ved anden behandling af udlændingeloven – det var den 2. juni 1983, og det er folketingets forhandlinger 1982–83, sp. 12633:

»Jeg tror, det er særdeles afgørende, at Danmark viser sin interesse for at modtage og beskytte dem, der ikke har værdige menneskelige muligheder for at leve i de lande, de er flygtet fra. Så sent som i dagens aviser kan man læse, hvordan polakker, som har fundet, at de for tiden lever i et land, hvor de ikke kan acceptere styret, er taget hertil og søger asyl. Sådan må det være, at Danmark i disse situationer kan give mennesker,

som bliver behandlet på en måde, vi finder uacceptabel, et ly her i landet. Derfor er jeg glad og taknemmelig også for de ændringer der er kommet, ikke mindst på flygtningeområdet.«

Jeg var og er fuldstændig enig med justitsministeren heri.

Siden hen er det udtalt i dagspressen, at det nu er rygtedes ude i verden, at den nye danske udlændingelov, der blev lempet efter krav fra et flertal til venstre i folketinget, er så moderat, at vi stort set tager imod alle, der banker på vores dør. Man må nok sige, at det er vanskeligt at se, at det skulle være den samme justitsminister, der er ophavsmand til begge udtalelser.

Socialdemokratiet er fortsat overordentlig tilfreds med den sikring af asylansøgers retsstilling, som vi fik gennemført sammen med regeringen i forsommeren 1983. Det har bragt overensstemmelse mellem de holdninger, vi giver udtryk for i internationale sammenhænge, og så den faktiske administration, vi har her i landet, og det betyder, at vi lever op til vore humanitære forpligtelser.

I udlændingeloven er det jo sådan, at både konventionsflygtninge og det, vi kalder de facto-flygtninge, har fået et egentligt retskrav på opholdstilladelse her i landet, og det er tilmed sikret, at afvisning ikke kan ske ved landegrænsen, men at en asylansøgning skal undergives en grundig behandling her i landet. Det er vi meget trygge ved, og vi vil ikke medvirke til at svække denne retsstilling for asylansøgere. Jeg vil godt med det samme sige, at vi heller ikke vil medvirke til at slække på det princip om »første asylland«, som vi fik lovfæstet i udlændingeloven.

Justitsministeren begrundel sit ønske om at forringe udlændingeloven med, at Danmark nu skulle blive oversvømmet af flygtninge, og det vil jeg godt gøre et par bemærkninger til.

For det første er det klart, at flere spontane flygtninge kan opnå beskyttelse her i landet. Det var jo netop meningen med loven, at vi skulle sætte en stopper for uacceptable afvisninger af asylansøgninger ved landegrænsen. Men når det er sagt, vil jeg godt imødegå den påstand, at det er den nye udlændingelov, som er hovedårsagen til den øgede flygtningestrøm til landet.

Som det fremgår af redegørelsen fra justitsministeren, udgør de iranske asylansøge-